

DEMONSTROVAT NESTAČÍ ... PŘIŠEL ČAS NA POVSTÁNÍ?

- CZ24 News | 5. září 2020

Až do konce roku 2019 si řada lidí myslela, že žijí ve světě, který se sice vyvíjí nějakým směrem, ale v podstatě se neděje nic dramatického. Někteří slyšeli o Deep State, NWO, o pedofilii šířící se mezi nejvyšší vrstvou, Orwellovi, o plno dalších záležitostech a brali to jako konspirační teorie. Jiní nezaznamenali ani to, jen se možná podívovali nad LGBT šílenstvím, Zeleným údělem, MeToo, ale v podstatě jim to bylo jedno. Prostě si říkají, že s tím stejně nic neudělají, tak co by se tím zatěžovali. Ono to nějak dopadne.

Letošní rok je však unikátním. Vše výše uvedené na nějakou dobu překonal koronavirus.

Zpočátku se téměř všichni obávali zabijáckého viru, postupně se i přes obrovskou snahu udržet nás ve strachu ukazuje, že od počátku jde o pokus na lidech, kam až lze zajít. Masáž pokračuje, z různých děr vylézají odborníci na cokoli a věští masakr. Statistika se ohýbají, někteří lidé z toho končí na antidepresivách. Ruku v ruce s omezováním svobody ve jménu péče o naše zdraví jdou ekonomické propady. Většina států musela vyplatit obrovské sumy na pokrytí škod plynoucích z rozhodnutí svých lídrů. Nevěřte tomu, že si tyto peníze nevezmou zpět. Postupně ořežou různé druhy podpor, dávek, zvýší daně, stoupnou ceny všeho, na čem může stát profitovat. To vše bez ohledu na prudký pokles životní úrovně obyvatelstva. Tyto nástroje použijí všechny vyspělé státy napříč planetou. Jen někde budou dopady tvrdší a jinde solidárnější.

Covidmánie však zároveň ukázala, jak jsou pro politiky lidé nedůležití. Respektive od chvíle, kdy spodinou vydělané peníze vrchnost vybere a může si s nimi manipulovat, jak chce. Unikátem je Evropská komise. Pár lidí v ní sedících žije v představě, že povýšili na pomyslný Olymp, ze kterého vládnou kontinentu. Nejbližší podržení mohou být ještě trochu nepříjemní, Evropský parlament se přeci jen může občas kousnout, ale dále už není třeba pohlížet. Postupnou likvidací národních států a ignorací jejich vlád se Evropská komise dostala mnohem blíže k absolutní moci, než se o tom kdy komu zdálo. To jí nestačí a stále častěji požaduje předání dalších pravomocí, aby do jejich příkazů, byť většinou absurdních, nemohl nikdo mluvit. A je třeba říct, že se jí to daří.

Rozsah škod, které způsobuje, aniž by se tomu někdo bránil, se zvyšuje. Eurokomisaři jsou stále agresivnější a přímočařejší. Navíc se v Bruselu šíleně rozhazuje, což se netýká jen samotného provozu tamního politbyra, ale i odtok peněz do různých států a oblastí nacházejících se mimo Evropskou unii. Příkladem je obrovská podpora Turecka, peníze odcházející do Afriky či třeba Libanonu, kde mizí v černých dírách, či investice do migrace, která je škodlivá jak pro země, odkud odchází především muži v produktivním věku, tak i pro cílové destinace, kde končí na sociálních dávkách. A to už vůbec nemluvíme o změně strategie EU v oblasti průmyslu, ekologie a energetiky nazvané Zelený údel, se kterou EU přišla v nejméně vhodnou dobu a de facto jí pošle ekonomiku svých členských států ke dnu.

Proti politice Evropské unie se mezi Evropany zvedá odpor. Zatím velmi opatrný, byť až 2 miliony demonstrantů v Berlíně v posledním víkendu vypadají hrozivě. Jenže se nic nestalo. Část policie rozehnala, vláda další akci prostě zakázala s tím, že covid. V ulicích se objevily tanky a další obrněná vozidla, agresivní policisté jsou dobře vybaveni. To se ukázalo už při minulých protestech Žlutých vest ve Francii a nepokojích v Katalánsku. Přitom jediné místo, kde by média vystoupila proti přístupu vlády k opozici a lidem na ulicích, je samozřejmě Bělorusko. To v EU není, za to jsou tam na Bruselu nezávislí a dosud do nich nikdo moc nevrtal. Po volbách se naskytnula příležitost uškodit tamnímu režimu, k čemuž pomáhají peníze nejen od nás, ale z celé EU a Sörösových fondů. Tamní

demonstrace jsou podporovány, ty v EU tvrdě potlačovány. Demokracie má různé metry. Mimochodem, donedávna svobodná Austrálie se v rámci covidmánie stala tvrdým policejním režimem, kde se zatýká, sleduje a je tam téměř stanné právo. Je to o to jednodušší, že před rokem došlo k plošnému odzbrojení obyvatelstva.

Tím jsme se dostali k podstatnému. Politici EU se pokouší o to samé. Nejdříve sebrat občanům jakoukoliv možnost se účinně bránit záměrům elit. Rozprášit demonstrace je snadné, když víte, že na jedné straně jsou lidé s holýma rukama a na druhé moderně vyzbrojení policisté a vojáci oddaní režimu. Navíc strach šířený pomocí médií, vyhazování ze zaměstnání a vyhlašováním výjimečného stavu, při němž je zvučle vládnoucí vrstva podložena přísnými tresty určenými rebelům neochotným se podřídit, dělá své a lidé se bojí vzepřít se stejnou intenzitou, s jakou je jimi zacházeno. Nepleťme si hnutí Black Lives Matter s demonstracemi proti vládám. Zatímco černoši a Antifa demolují krámy, kradou a ničí, demonstranti požadují návrat k logice, prosperitě, demokracii a svobodě. Aniž by přitom dosud vykradli jediný krám, zapálili auto či hodili kámen.

A to je možná chyba. Zdá se, že bez určitého násilí, obětí a obřích nepokojů to nepůjde. Dokud bude zatýkání jen na straně demonstrantů, nic nezmění. Navíc u nás se nejsou nespokojení schopní ani pořádně sejít. Tedy pokud to nepořádá dobře financovaná skupinka Milion chviliek pro demokracii. Jenže právě ta pracuje v zájmu lídrů EU a svou nenávist obrací nepříliš správným směrem. Ne, že by Babiš nebyl vhodný cíl, nicméně prioritní nespokojenost by měla mířit k úplné změně politického rozložení sil v celé EU. A to se neděje. Budou li nespokojení nadále potichu, nebo se jen tak sejdou, nic se nezmění. Přišel čas nikoliv na demonstrace, ale na povstání. Dokud to lidé nepochopí, nic se nezmění.

Jindřich Kulhavý